

рияли, а доставките се подделят между фабриките по единъ начинъ одобренъ отъ правителството. Тоя редъ тръбва да се заведе и у насъ, като се узакони същевременно, щото приемането на доставките да става отъ комисии, въ които да има и вѣщи лица, по начинъ, който да гарантира интересите на хазната безъ да причинява излишни затруднения за мѣстните фабриканти и занаятчии.

Чл. 82. Не само всички войници жандарми, пазачи, стражари и разсилни да се обличатъ и обуватъ съ мѣстни материи, но да се задължатъ всичките военни и гражданска, държавни, окръжни и общински чиновници да носятъ дрехи и обуща, направени отъ мѣстни издѣлия, каквите могатъ да приготвяватъ въ страната ни, поне прѣзъ часовете на занаятията имъ. Двойна ще бѫде ползата отъ подобна мѣрка: отъ една страна ще се помогне на производителите на мѣстни материи, а отъ друга ще се подигнатъ два важни наши занаята — шивачеството и обущарството, които сега страдатъ влѣдствие на голѣмия вносъ у насъ на чужди готови дрехи и обуща.

83. При сключването на нови търговски договори правителството да благоволи да настои, щото чуждите държави отъ една страна да намалятъ митата на нашите земледелчески и индустритлни произведения, които се изнасятъ у тѣхъ а отъ друга да се съгласятъ да увеличимъ и ние всичките мита на такива тѣхни издѣлия, каквите се произвеждатъ и у насъ. Тая двойна цѣль има надежда да се постигне у насъ тѣй като твърдѣ на сърчите въ това отношение е примеръ на Ромжния, която съ постоянството си успѣ да извоюва търговски договори, благоприятни за нейната млада индустрия. Съборътъ обича да вѣрва, че същиятъ успѣхъ ще увѣнчае старанията и на нашето почитаемо правителство, особено ако то направи нѣкои отстѣпки върху вносните мита на продукти и издѣлия, които не могатъ за сега да се произвеждатъ въ нашата страна.

III. ОБЩИ МѢРКИ ПО ЗЕМЛЕДѢЛИЕТО И ПРОМИШЛЕНОСТЪТА.

84. Пари съ низка лихва сѫ единъ отъ най-силните лостове за подигането на цѣлия народенъ поминъкъ. За това правителството се умолява да измѣни закона за земледѣл-